

Veszprém megyei NÉPÚJSÁG

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

A HAZAFIAS NÉPFRONT LAPJA

XII. évfolyam — 254. szám. ÁRA: 50 FILLÉR Szombat, 1956. október 27.

Éljen a független, demokratikus Magyarország!

Szabad a Veszprém megyei Népújság!

A hőmpölygő tömeg hangját felénk sodorja a szél. Csak, alá val, az nem látja, csak aki süket, az nem hallja meg. A nemzeti zászlók alatt menetelő ifjúság szabad sajtót követel. Egész csoport az elfojtott keserűség, köszöntünk ifjúság ki letépted a gondolat, a szó rab láncait! Szárnyaljon szabadon a szó, az igaz gondolat! Jogos, egyszerű jogos ez a követelés.

Mi a toll munkásai vagyunk, s bennünk éppen úgy elfojtotta az igazságot, a feltörekvőt, az önkény mint bárkiben, aki igazságra nyitotta az ajkát. Nem tagadjuk, ügyis tudjátok, hogy meggyőződésünkkel csatárvá, de gyáván, féltve kerestük meg, meghamisítottuk az igazságot. Demagógiának mondtuk jogos követeléseiteket. Lelkes, szabad elhatározásnak írtuk kikényszerített 'épéseket'. Megelégedettségnél dőltek családai gondjaitok. De ahogy gyűlt bennünk a munkás, a paraszt, az értelmiség hangulatából a bizakodó lelkesedés, úgy vetettük papírra egyre bátrabban az igazságot. A cenzura által felülről sorol: lehetnének a tanú nyavny, hogy a mindenható egyház nevére szilveszterre a szürkésébe, az eseménytelenségekbe lapunk magasztos feladatát. Hiba a nép véleményéből, hamis esengős pártvéleményt csinált, olyan pártvéleményt, mely mindig idegen volt a párttól és idegen ma is. Azoktól se feledkezünk meg, akiket ez az önkény, az a visszahúzó erő elűzött az igazságtól, az igazságtól és tisztos hivatásától. Nem soroljuk tovább. Jól tudjátok, hogy a hangzatos felszavak mögött mi volt az igazság. A sajtó, amelynek szent hivatása, hogy a közvélemény parancsnoka legyen, a szocialista, rákosista önkény hivatalny eszközevé vált. De vége ennek, megszabadultunk a nép ifjúságtól, aki nem engedte kimondani az igazságot. Slavovics Zoltántól.

Új székletünk. A nép ereje meghozta a szocialista demokrácia hajnalát. Szabad lettünk végre. Szabad a Veszprém megyei Népújság is. Az újságírók, az igazságot keresők, szabad megszabadultak a visszahúzó, az igazságtól a nép szolgálatába áll. Veleit elhívtuk olvasóink. Rólatok írunk nektek. Az új lappal fejezve adunk kezdetbe, igazságos követeléseitek kiharecolásához a tennap megalakult Megyei Nemzeti Forradalmi Tanács oldalán tanácsadóit leszünk és hangunkat nem fogja el tőlbé semmi.

Szilárd a hitünk abban, hogy most halad igazán jó úton a magyar nép és új nemzeti kormánya. valamint az ifjúságtól pártvezetés határozott intézkedése folytán kívánja jogos követeléseit.

Az MDP Központi Vezetősége helyesli a Munkás Tanácsok megalakítását

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége javasolja a Munkás Tanácsok megalakítását. A Központi Vezetőség helyesli a SZOT Elnökségének ezzel kapcsolatos javaslatát. A SZOT Elnökség határozta a munkásoknak és alkalmazottaknak, hogy a gyárakban, üzemekben, bányaiban kezdjék meg a munkásigazgatás megalakítását, válasszák meg a Munkás Tanácsokat.

1. A Munkás Tanács működésére a SZOT elnöksége javasolja, hogy a Munkás Tanács tagjait az üzem, gyár, bánya összes dolgozóválasztás. A választás módjáról a választásra összehívott gyűlés dönt. A Munkás Tanácsok tagjaira általában az üzemi bizottság, vagy valamelyik tekintélyes dolgozó terjesztésén elő javaslatot. A Munkás Tanácsnak, a munkahely nagyságától függően általában 21-71 tagja legyen és benne a dolgozók minden csoportja arányának megfelelően kapjon képviselőt. A sziznál kevesebb dolgozót foglalkoztató üzemben az összes dolgozók is alkothatják a Munkás Tanácsot.

11. A Munkás Tanács feladatai: A Munkás Tanács dönt minden, a munkahely termelésével, igazgatásával, gazdálkodásával kapcsolatos kérdésekről.

Petőfi Sándor:

FÖLTÁMADOTT A TENGER...

Föltámadott a tenger,
A népek tengere,
Ijesztelgeve eget földet,
Szilaj hullámokat vet
Rémítő ereje.

Látjátok ezt a táncot?
Halljátok e zenét?
Aki még nem tudjátok,
Most megtanulhatjátok,
Hogyan mulat a nép.

Reng és lüvell e tenger,
Hánykódnak a hajók,
Süllyednek a pokolra,

Az árbc és vitorla
Megtörve, tépve lóg.

Tombol ki, te bőznvl,
Tombol ki magadat,
Mutasd mélységes medred
S dohald a fellegekre
Bőszült tajtékodait;

Jegyezd vele az égre
Őrök tanúságot:
Habár fölül a gályá,
S alul a víznek árja,
Azért a víz az úr!

Megalakult a Megyei Nemzeti Forradalmi Tanács

A Veszprémi Vegyipari Egyetem Tanácsának felhívására a veszprémi üzemek, bányák, intézmények, vállalatok, a Vegyipari Egyetem, a parasztság, honvéd helyőrség és rendőrség küldöttei a péntek délutáni órákban gyűlést tartottak. A gyűlés megválasztotta a Megyei Nemzeti Forradalmi Tanácsot, melyet Veszprém megye és Veszprém város területére a néphatalom legfőbb hírtokosának nyilvánított. A Forradalmi Tanács tagjai a következők lettek:

Angeli János (elmelemezési ipari dolg.), Arnóffer István (kísiparos), Biró Sándor (egyet. hallg.), dr. Brusznay Árpád (tanár), dr. Héthelyi Ferenc (orvos), Horváth József (fémfeldolgozó munk.), Horváth Tibor (mérnök), Jenő László (bányamérnök),

dr. Jónás Oszkár (jogász), Kerbó Kornél (gyógyszerész), Kis-Gál Imre (szds.), Lóránd Imre (újságíró), Markolics Lajos (szds.), Mészáros Sándor (vasutas), Molnos Gábor (dolgozó paraszt), Nagy Béla (tanár), Pál Ferenc (m. tanácsi dolg.), Rózsás József (rendőrhőlg.), Sánta Károly (alezredes), Szechtla Péter (ezredes), Straub Gyula (egyet. docens), Szücs István (egyet. hallg.), Tóth szds.

A Forradalmi Tanács átvette a megyei és városi közigazgatás irányítását. Megalakulásával megszűnik a megyei és járási vb elnökök, elnökhelyettesek, titkárok és a végrehajtó bizottságok jogköre.

A Forradalmi Tanács rendeleteit, utasításait a megye területén mindenki köteles betartani. A

Forradalmi Tanács hivatalos kiküldötti hatósági közegként járnak el.

A Forradalmi Tanács egyik tagja, Sánta Károly alezredes a Veszprém város és környékén állomásozó katonaság nevében bejelentette, hogy a nép katonarukába öltöztetett fiai, tisztjeikkel együtt népiránti esküjüklöz híven nem loagnak soha egyvert lesivéreikre, mert teljes egészében egyetértnek az egyetemi ifjúság és egész megyénk lakosságának követeléseivel. De megakadályoznak mindenfajta provokációt, amely a nép vagyonát veszélyezteti.

A gyűlés a következő pontokban foglalta össze a megye lakosságának követeléseit:

1. A budapesti harcok azonnali tűzszünet meghirdetésével fejeződjenek be.
2. Általános amnesztiát, a stafáriális rendelet azonnali visszavonását követeljük.
3. Követeljük a szovjet csapatok azonnali visszavonását és azonnal kezdjék meg az ország területéről való kivonását.
4. Követeljük, hogy a fenti pontokat Nagy Imre elvtárs, mint elfogadott követelést mondja be még a mai nap folyamán a rádióban.
5. Álláspontunk határozatlanságának alátámasztására felhívjuk a megye területén lévő üzemek munkásait, kezdjék meg az általános sztrájkot, az élelmiszeripari, egészségügyi szolgálat, a közüzemek és közlekedési vállalatok kivételével.
6. A jelenlegi súlyos helyzetre való tekintettel megalkotjuk Veszprém megye és város Nemzeti Forradalmi Tanácsát. A Nemzeti Forradalmi Tanács gondoskodik a város biztonságának, a közrendnek és az ellátásnak biztosításáról.

Ezután a megválasztott Nemzeti Forradalmi Tanács azonnali megbeszélésre írt össze és elnökének Lóránd Imrét választotta meg.

A Megyei Nemzeti Forradalmi Tanács a magyar nép szabadságtörkevéseinek megvalósulása érdekében harcol. Elvárja, hogy minden be-

csételes magyar ember támogassa nehéz és felelősségteljes munkájában.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének hafározata

Fiatal hazafiak, elég volt a vérontásból, kevesen vagyunk magyarok, ne folyjon több vér; haladéktalanul véget kell vetni a vérontásnak. Ennek biztosítására a Központi Vezetőség a következő intézkedéseket teszi. Először:

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége javaslattal fordul a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának Elnökségéhez, hogy tegyen előterjesztést Népköztársaságunk Elnöki tanácsához új nemzeti kormány választására. Ez a kormány arra hivatott, hogy maradéktalanul jótégye a múlt hibáit és büntet és az egész nemzetet támaszkodva, megoldásra segítse népünk minden jogos követelését. Népünk kimeríthetetlen erőfeszését megteremt a jót, a függetlenség és a szocialista demokrácia szabad országát. A Központi Vezetőség Nagy Imre elvtárs vezetésével a legszélesebb nemzeti alapokon megalakuló kormány megalakítására javaslatot tesz.

Az új kormány tárgyalásokat kezd a szovjet kormánnyal, hogy a függetlenség, a teljes egyenjogúság és a belügyekre való be nem avatkozás alapján rendezze az országaink közötti viszonyt. Ennek első lépéseként a rend helyreállítását után a szovjet csapatok haladéktalanul visszavonásuk támaszpontjaira.

Magyarország és a Szovjetunió teljes egyenjogúsága megfélel mind-

két ország érdekeinek. Mert csak ezen az alapon épülhet fel a valóban testvéri és megbonthatatlan magyar-szovjet barátság.

Ezen az alapon alakul majd újja Lengyelország és a Szovjetunió viszonya is. A Központi Vezetőség hezonya is. A Központi Vezetőség hezonya is. A Központi Vezetőség hezonya is.

Mindenekelőtt az alacsony keresetkénél kell végrehajtani. A kormány a harcban való részvételért amnesztiát ad a fegyveres harc minden résztvőjének. Ennek egyetlen feltétele a fegyverek azonnali, de legkésőbb ma este 22 óráig való letétele. A Központi Vezetőség és a kormány nem hagy kétséget az-iránt, hogy a szocialista demokrácia társán áll, de ugyanakkor szilárd elhatározása, hogy megvédi népi demokráciánk vívmányait és nem tángt a szocializmus ügyétől. Programja alkalmas minden becsületes magyar hazafi egyesítésére. A Központi Vezetőség nem feledkezik meg arról, hogy vannak népi demokráciáknak elkieseredett és mindenre kész ellenségei és felhívja a kommunisztákat, a magyar dolgozókat, mindenekelőtt a munkásokat, a fegyveres erőket, a volt partizán-

kat, a néphatalom szilárd oltalmazóit, hogy azokat, akik népköztársaságunk államhatalma ellen fegyverrel támadnak, a megadott határidőig nem tessik le a fegyvert, kiméletlenül semmisítsék meg. A rend helyreállítását után haladéktalanul hozzáfogunk mindazoknak a változtatásoknak kidolgozásához, amelyeket népgazdaságunk irányítása, a mezőgazdasági politika, a népfrentpolitika és pártunk vezetése, valamint egész munkája során meg kell valósítani. A szocialista demokrácia elvei teljes mértékben érvényesüljenek. Az egész néppel folytatott eszmecsere útján előkészítjük és megvalósítjuk a demokrátiát és szocialistát, az önálló és független Magyarországot nagy nemzeti programját. A nemzet egysége, testvériesülése örökre váltás fel az öldöklő testvérharcok tragikus korszakát.

Hegedjenek be a sebek, amelyeket önmagunkon ejtettünk, ha élni akarunk, új életet kell kezdenünk. Csak harcolni mülük, hogy a szörnyű megpróbáltatások után a belső béke, a félelemmentes élet, a jótét teremtet termelje munka, a szabadság, a jog és az igazság legyen népünk osztályrésze.

Éljen a független, demokratikus és szocialista Magyarország! Budapest, 1956 október 26-án.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége.

Leírhatatlan, lángoló lelkesedés a veszprémi felvonuláson ...Éljen a haza

Este van. Kőd ereszkedik a városra. Vastagon, puhán teríti be a házat, a fákat. Csütörtököt jelez a naplár. Az emberek várak, várnak. Csoportokba verődve tárgyalnak a na-

pi eseményekről. Különösen a fiatalok beszélnek hevével, tüszel. Arról, hogy a szob b életét küzdelmi kell. Nem fegyverrel! Utál kell-e nagyobb erő, hatásosabb fegyver a lángoló lu-

zaszeretelnél? Mert ez sugároz elő a nemzeti színi kolárdái mögöl, a paraszti szívekbeli. Már lassan piszkálni kezdnek a (Folytatás a 2. oldalon.)

Hirdetmény

A Veszprém megyei Nemzeti Forradalmi Tanács, mint a megye területén a legfőbb néptálatom birtokosa, a megye munkás-, paraszt-, értelmiségi és katona-küldöttek gyűlésétől nyert felhatalmazás alapján a következőkkel határozta:

Veszprém megye egész területére nézve elrendeli a RÖGTÖNITELŐ (STATÁRIÁLIS) BÍRSÁGOKÁST gyilkosság, szándékos emberölés, rablás, gyújtogatás, löfegyverrel vagy robbanószerrel elkövetett bűncselekmények, valamint befőzés, lopás büntelére.

A fent felsorolt bűncselekmények elkövetői a rögtönítelő bíróság gyorsított eljárás során — fellebbezés kizárásával — vonja felelősségre és

H A T Á R T A L A L

büntetői. Felhívunk ezért mindenkit, hogy a megjelölt bűncselekmények elkövetésétől tartózkodjék és a fenti bűncselekmények elkövetőinek ártalmatlanná tételében legyen a Forradalmi Tanács és a hatóságok segítségére.

Jelen rendeletünk 1956. október 26-án 20 órával lép hatályba. A Veszprém megyei Nemzeti Forradalmi Tanács nevében: Lóránd Imre elnök.

Kerekess Imre.

A GYÁRKAPUN BELÜL

Asszonyok, lányok, ifjak, öregek, járműsök, de akik munkák segítségével: munkák, azok is részt vettek Veszprém város békés felvonulójában, akik rendben, fegyverrel mentek el a felvonulóra.

A délutáni küldöttgyűlésre háromtagú munkás-küldöttséget választottak. — Ezt most igazán mi választottuk — mondják a dolgozók —, nem előre meghatározva, kijelölve, hogy hol, kik képviseljenek bennünket. Így is tudjuk azért, hogy kik a legjobbak, akik munkát és érdekeinket képviselik.

Nem szövegeztünk, igéreteket hangoztatva, csak két-három mondatban adtuk kifejezés: véleményünknek.

A vállalat felszabadult üzemszert a Rózsav utcában alakítsák át lakósnak, az üzem dolgozói számára! — Egyhangúlag hangzott ez a szó is. De így lehetne sorolni

— Ezt azért is helyesnek tartjuk, hogy feleségeinknek ne kelljen dolgozni — erősítették meg Vadas József gépmunkás szavaival. — Idegenek nevezzék gyermekeinket a bölcsődében, akik nem részesülnek a szülői szeretetben azokat. Kevesebbet tartanak fenn, de azok megfeleljenek a követelményeknek.

— Javasolom, hogy lakások odaáteléséről ne feleltesse senki, hanem helyi vezetőink rendelkezzenek — mondja Fenyveskúti József. — A részvételnek adják azokat, ne pedig azoknak, akik lelépésért szarvakat fizetnek. — A vállalat felszabadult üzemszert a Rózsav utcában alakítsák át lakósnak, az üzem dolgozói számára! — Egyhangúlag hangzott ez a szó is.

Kovács Karola.

Hova lesz a magyar falu?

E SOROKAT nem a szerkesztési iróasztalán írom. Ha nyugodt tudnék lenni, s ha nem éreznék felelősséget, és ha nem tartanám kötelességemnek az új vezetők új célkitűzéseit megvalósításának a segítését, sohasem láttam volna napvilágot ezeket.

A sorsfordító gondolatok és határozatok születése napjaiban — szabadságom töltöttem ideháza, a falumban, Bakonyországon.

Már vasárnap éreztem, hogy mindazt, amiről a kocsmapultja körül egy-egy boresepohár szorogtatása közben beszélnek az emberek, meg kell írnom. Azóta sok minden történt. A paraszt szava azonban maradt, csak bátrabb, őszintébb, szenvedélyesebb és haragosabb, mint vasárnap, vagy valaha volt.

A bevezetőhöz még ennyit: a szerkesztőség felkeresett telefonon, hogy írjam meg az ithoni parasztlakó véleményét nemzetünk új születése kérdéséről. E kérdésnek örömmel teszek elegendet annál is inkább, mert tudom, hogy eféle életigz írásra máskor is szükség lett volna, és mert meg vagyok győződve, hogy az újságíró és a sajtócsakis a való tények feltárásával, valamint a jobb út keresésével képes hivatását betölteni. A kép szomorú lesz, szomorú. De hogy akár egy-két év múlva is vizsgázni lehet, tudjuk meg, honnan is kell falvainknak elindulniuk.

Mellettek kenyérről szólót szemetget anyám, vicsorázik. Bátyám gyereke tépi a nadrágom, sir a máj. Felüllem a rádióra figyelek: mi van Budapesten? És keressen a paraszti jót. Azét a parasztlakó, aki egész nap szede a répat, aki vetett; aki most présel a szőlőhegyen és azét, aki megelégszik egy szelet kenyér és két billing szőlő vacsorával.

Tudom, a munkás és az értelmiségi jövő útjára más elvtársaink világlátanak rá. Végössorron mindcikkük út az ország útja.

AKKOR IS IGAZTAN IRNEK, ha csak azt mondanám, hogy boldog a falu. Ezt is ki kell mondani! Ki... mert igazabb mint valaha volt; valaha, amikor boldog békekölcsönjegyzőnek, a tsz-mozgalom iránt boldogan érdeklődőnek, boldog beadónak és boldog adófizetőnek titulálták. Ehhez a boldogság-igazsághoz azonban hozzá kell tenni néhány szomorúság-igazságot, amely pártunk és kormányunk többéves politikája helytelenégeinek a következménye.

Amikor előmondtam a község dolgozóinak, hogy a szerkesztőség kérszere szeretném megírni véleményüket. Butkovics Nándor, a község egyik legtekintélyesebb közép-paraszta ezzel kezdte: — Ird meg, hogy gratulálunk fiainknak, az egyetemistáknak! Gratulálunk Nagy Imrének és Kádár Jánosnak is. De ird meg azt is, hogy gyűlöljük azokat az embereket, akik békés embereket gyilkolnak meg és gyűjtogatnak, fosztogatnak.

Mindenkinek ez a véleménye. Főhár borra pohár bor jön (szesztilalom falum, szüret után?): bővíl a szó. Egyik a másikba vág, sokszor szeretném befogni a fülem. Félek, hogy egy szó is elroppen. Lejegyzek mindent.

Hídy Gyula ifjúsághoz szóló szavát hallgatjuk a rádióban. Azt mondta az író, hogy nem az ifjúság a bűnös (tudnillik a rúntetés eltorzulásáért). — Nem ám, hanem a sorozatos törvényesítés — mondja a tiszavilágos Zambó János. — Mienk volt a diktatúra, és mielőttünk fordították. — És még hozzátesszi: — Csóri is szocialista. Jó, hogy leváltották.

MEGSZÓLAL A HIMNUSZ.

Most már kell a Himnusz? — mondja az egyik. — Tűzzék ki a piros-fehér-zöld zászlót! — A rádió kéri. — Most már kell a magyar zászló? — Így egy paraszt. Nagy Imre ezt mondja: magyarok... — Meg merjük vallani, hogy azok vagyunk? — szöli a harmadik. Aztán Tiborczra gondoltam minden szó hallásakor.

— Azt mondta Pesten Rákosi, hogy mi parasztlakó nem adtuk be a tojást, azért nincsen, azért drágá. Beadtuk mindkét, 38 fillért. A ruháknak miért két forintért kell megvennie? „Dicső vezérünk!” így alkart ellenétet szítani a népben? — Igen — szöli Szabó Károly 10 holdas. — Beadtuk a disznót is békült forintjával. Miért 28-ért adta a munkásnak?

Kiss József 10 holdas 480 liter tejet adott be az idén. Két kis családja van, de míg le nem adta a kötelezőt, nem maradt elég tej a gyerekeknek. — 356 forintot kaptam a tejért — mondja Kiss, de az él-lem 1269 forintért adta a munkásnak — mondja kisebb számítás után.

— A paraszt 60 forintért adta be gabonáját — mondja Baranyai Vilmos. Az állam 300 forintért adta tovább a kenyeret, amit egy mázsalból előállítottak. — Az ötven forintos árpát miért 400-ért adja az állam? — Így egy másik. — Kevesebért is lehetne, ha nem lenne akkora adminisztrációs bürokrácia.

— Miért kell a parasztlakó engedélyt kérni, hogy csöphessen, hogy lát véghasson, hogy arathasson, és hogy levághassa díszmagját. Milyen törvény az, amely szerint megbüntették Szalczér Imre gazdálátásunkat, mert nem volt összeszűrtve a szőlője? Miért adtak negyhónapi börtönt nekem, hogy levágtam...

denek az igazsággért, a nemzeti függetlenségért! Ez a felvonulás tüntetés a múlt ánkénye, hibái ellen. Tüntetés a magyar-szovjet baráti viszonyt elhomályosító tettek ellen. A magyarok baráti akarunk lenni továbbra is a szovjet néppel. Kölesönös, egyenlő alapon, nem szolga módon. Ezt fejezik ki a harcos kiállítás, a jelszavak.

Egyszerre dobbanunk a léptek a síma úton. Szorosan követve, fegyverrel renthlen vonulnak fel a veszprémi diákok.

— Aki magyar, álljon kőszék — hangzik a sorokból.

Aki magyar, odaáll. Növekedtek, teretbőlyeskedtek a tömeg. S ezekből bélyes jelszavakkal tüntetnek az új kormány, a párt új vezetősége mellett a magyar függetlenségért. A kultúrát esendül, kavarog az ének: ... Kossuth Lajos azt üzenté, elfogyott a regimentsje... K. A.

Választottak

Mint a felajzott fenger, úgy hullámzik a tömeg. Fegyverrel szorít magával ragadják a járdákon állókat is. A megjelölt szabadság édes zamata érződik a levegőben. Kopottak a szavak ahhoz, hogy hűen vissza lehessen adni a népi igaz hangulatát. A fegyverrel szorított áradatok indulnak az 1818—1948-as centenáriumi emlékmű felé. A nagy nemzeti függetlenségi harc megelevenedett emlékével kötötték össze a ma helyes, igazságos követeléseit. Jobbat, szebbet, szabadabbat akarnak; ez szürödött át, ez fonta át a fegyverrel szorított hullámzó tömeg mély, izzó hangulatát.

Talpra magyar, hí a haza, Itt az idő, most vagy soha. Rebok legyünk vagy szabadok? Ez a kérdés, válasszatok!

— dühögött a szavaló fiatal. Solyomár Károly egyetemista hangja. S a tízezrek torikából felemelt kézzel, egy hangként tört elő:

A magyarok isténre esküszünk, esküszünk,

Hogy rabok tovább nem leszünk!

Hangja nyomán szinte megjelent előttről a sok száz, ezer dicső magyar szabadsághős, akik piros vérről küzdöttek már akkor is a szabad, független Magyarországgért. Branyiszkó hősét, Petőfi magasztos alakja elövedett meg előttről. De felrémlett a messzi távoli ködben a tragikus világségi tegyverlettel, amely gyászos pontja volt a szabadságharc bukásának. Azóta is a szunvadtó parázs, hű kezek nyomán nem aludt ki, és izzott 1945 tavaszra. De ez sem hozott elegendő változást. A munkásoknak, parasztlakóknak el akarta mondani azt, ami a szíve mélyén hosszú idők óta bontrekedt és emberi önértéket bántotta.

A délutáni küldöttgyűlésre háromtagú munkás-küldöttséget választottak. — Ezt most igazán mi választottuk — mondják a dolgozók —, nem előre meghatározva, kijelölve, hogy hol, kik képviseljenek bennünket. Így is tudjuk azért, hogy kik a legjobbak, akik munkát és érdekeinket képviselik.

Nem szövegeztünk, igéreteket hangoztatva, csak két-három mondatban adtuk kifejezés: véleményünknek. — A vállalat felszabadult üzemszert a Rózsav utcában alakítsák át lakósnak, az üzem dolgozói számára! — Egyhangúlag hangzott ez a szó is.

Az igazmondás és a szó szabadsága jogán

jelentjük Veszprém város, és a megye dolgozóinak, hogy péntek esti órákban több vidéki várossal sikerült összeköttetést teremteni.

Debrecen

Az ősi város utcáin rend és nyugalom van. Nevezetesen zászlók, Kossuth-cimerek díszítik a házakat. Párttagok, pártönkivültek, civilek és katonák ölelkeznek, hurráznak örömlükben, hogy vér nélkül válóshatták meg követeléseiket.

Megalakult a Szocialista Forradalmi Bizottság. A megyei pártbizottság mellett áll.

Az események forrtpontján szovjet csapatok vonultak a városba. A Szocialista Forradalmi Bizottság tagjai felkeresték a szovjet csapatok parancsnokságát. Tártyalásokat kezdtek. A megbeszések eredményeként a szovjet csapatok kivonultak a városból. Visszatértek állomáshelyükre. A rendre egyetemisták vigyáznak.

Győr

Győrött megalakult a munkástanács, valamint az Ideiglenes Győri Nemzeti Tanács. Tagjait a lakosság legfelsőbb rétegeiből választották.

A honvédség és az AVH a tüntetők mellé állt. Fegyveres harcra egyedül Mosonmagyaróvárról került sor. A harc a délutáni órákban végetért. 59 halálos áldozata és sebesültje van.

Az Ideiglenes Győri Nemzeti Tanács lapzártakor még ülésezett. Előközlül Szigetű Attila, volt Nemzeti Parasztpárti országgyűlési képviselőt választották meg.

Sopronban és Csornán

a Nemzeti Tanácsok békésen, vér nélkül vették kezükbe a hatalmat.

Miskolcra és a nagy alföldi parasztlakókkal nem sikerült összeköttetést teremteni.

Veszprémi MTI.

Üdvözöllek benneteket...

Még hőmpühög hint az utcán a tömeg, függetlenséget, emberibb életet követelve. És én ülök a szobámban, gondolodom. Imi akarok, de nehezen megy. Nézetem, mert egyszerre sok minden tölt az agyamba. Régen is írtam már. Két éve annak, hogy kiűzték kezemből a tollat, azok, akik a szerkesztőségben meggyűlölték az igaz szó kimondását. Nem is tudok most különösebben írni, csak annyit:

Üdvözöllek benneteket fiatalok, kik — a többi között — sajtószabadságot követeltek a Nép nevében. Sajtószabadság hely, a szó igazi értelmében! Legyen benne ezután mindig szabad magyar népján véleménye az újságban, a Nép újságjában, hogy soha többé ne ismétlődhessenek meg azok a hibák, amelyeket a szocialista vezetők előldézték.

Es üdvözöllek benneteket, barátaim, újságírók! Veszprém megyei Népján munkatársai, akik a szabad szó képviselői közé tartoztok. Legyetek egyikek mindig a magyar néppel, segítsétek elő munkatörekkel, hogy nyugodt és boldog legyen az élete. Előzetes kíván nektek sok sikert:

Csibor László, a Népján volt munkatársa.

Méray Tibor felszólítása a harcoló ifjúsághoz

Fogadalmat tettünk

Magyarok! Barátain! Testvéreim! Azt hiszem, az a harc, amelyet iródsainkkal együtt évek óta a Rákosi-féle terror ellen vívunk, feljogosít minket és engem is arra, hogy ebben a nehéz órában bizalommal szóljunk egymáshoz.

Ivőcs nem döröglél Magyarországon. De a sztálinista kikötő fontossabbnak tartotta saját pozíciót, Nagy Imre-ellenes gyűlöletét az ország érdekében. Csak a tömegnyomása tudta végül is megbuktatni. Nem vagyok hajlandó sem ellenforradalmúnak, sem reakciónak, sem fasisztának nevezni az ország függetlenségéért, a nép jogaiért, a magyar szabadságért síkraszólt fiatalokat, munkásokat, honvédeket még akkor sem, ha ilyen elemek is keveredtek közéjük.

Követeléseim. Legutóbbi nyilatkozata a szovjet csapatok kivonásával, a kormány széles nemzeti alapokon való átalakításával, a megbékélés politikájával kapcsolatban erre enged következtetni. Magyarok, akik még az utcán vagytok, tüntetkei, vagy fegyver van a kezetekben! Nem, nem arra akarlak felszólítani benneteket, hogy szüntessétek be a harcot, hiszen még hosszú, nehéz harc áll előttünk.

A szívem fölötti habömlőmet piros, fehér, zöld szalag díszíti, egy darabja megtépetve az okénak, begöngnyök. Ereimből magyar vér pezseg, egy-egy csipője azokénak, akik zászlókkal a kezükben az utcára vonultak, hogy világgá beszéljék Petőfi szavait: A magyarok istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk. Emberektől népes az utca. Leállt a forgalom, a nép írást ír magának. Mintegy tízezer lehet nek s köztük egy vagyok én is. Közöttük? Nem, velük is. Egy a néppel. A szabadságot, hazánk felvirágztatásáért küzdő sokasággal: az egyetemistákkal, a vasutasokkal, a bányászokkal, a fegyvergyár dolgozóival, a hátor ifjúsággal lesben és léleken. Nemi most csak lakoztam hozzájuk: hat évvel ezélfől lépem be a vége fölhatatlan sorba s mint a saját munkása azóta küzdök velük együtt. Igen, így a szög letehetően értelmeben. Mert küzdelem volt minden sor papírja vetése, s bizony nem egyszer hiábavágó. A Rákosi önkényuralom lehetett-e tette, hogy nyíltan megírjuk az igazat a nép örömeit és bánatát egyaránt. Hazug szavak nőttek törvényre, egy ember akaratát érvényesített ann szent és sérthetetlen volt. Láttuk és tudtuk, hogy amit tesztünk, nem mindig jó, meggyőződésünk volt, hogy cikkeinkben nem mindig úgy képviseljük a népet, ahogy kellett volna, de nem tehetőnk mást. Nemi egyszer magam is könyveztem. Tesztelen érelem a nemzeli szét, sajnált a szívem a fájdalomtól, keresztlem az utat az egyedüllé, amelyet igaznak tartottam, mely a néphez vezet. Meglátálam és vigyáztam lépteimre, hittem, hogy csak egy igazság van, a nép igazsága, mely előbb vagy utóbb győzni fog. Es ma találkoztam a néppel. Izma pattanásig feszült, jógot, szabadságot követelt. Jel-szavaktól harogott a város. — Szabad sajtót akarunk — kiáltotta, harsogta fízzerényi száj.

Budapest utóit hazafiak vére öntötte. Mindenekelőtt: ki ezért a tragédiáért a fő felelős? Egy percig sem habozom, hogy kimondjam: a sztálinista, rákosiista kalandor-politika. Vádolom Rákosi Mátyást, aki véreskezű önkényével, nemzetellenes kiz- és belpolitikájával, a gyűlölködés szításával egyik legfőbb előidézője a mostani vérontásnak.

elen, a márciusi ifjak is ezt követelték. A nép akaratát juttatták kifejezésre, s ezt tesszük mi is, akik valamennyi magyarral együtt független hazát, igaz szót akarunk. Elővédünk, nem voltunk elég erősek. Dicsőítettük, amit a nép gyűlölt, engedjük, hogy lespótl-seg legyen urrá a nemzetem, sőt-féhen keresztül a szellem nyopi-lágát, szó nélkül hagyjuk a hibákat, szavakkal cáfoljuk az érzekeket, nem egyszer ellentétbe kerültünk önmagunkkal. Pedig érez-tünk önmagunkkal. Pedig érez-tünk és láttunk. Irtnak és segit-zeni akartunk, de a sorok nem kerülhettek úgy az olvasó elé, ahogy azokat papírra vetettük. Nehéz volt nekünk a saját qrun-kafársáinak is. Szívünk a fele-lősségérzet marcangolta számos éjszakáit át. De most, amikor mun-kás-paraszt és értelmiségí kezek kulcsolódnak egymásba, amikor a nemzet sorsáért és jövőjéért való aggódás kovácsolta megbonthatatlan egységbe a népet, tudjuk kötelezőségeket. Most, amikor végre szabad a sajtó, amikor gát-lások nélkül mondhatjuk el mind-azt, amit az életben láltunk, ószin-tén iratunk munkás és paraszt-emberök gondjairól, megígyejük, hogy soha többé nem feledkezünk meg Petőfi szavairól, az ő szle-mémet követve segítjük a népet, a Káranál felé.

Jelentés Budapestről

A tűzoltók küzdelme a Nemzeti Múzeumért

A budapesti tűzoltó parancsnok-ság tájékoztatása szerint Budapes-ten több közepületet, lakóházat és árulázat gyújtottak fel. A tűzoltó-ság tagjai hőses munkával, életük veszélyeztetésével a kárhatalommal és a tömegek támogatásával a tüze-keket elfojtották. A délelőti folya-mán komoly küzdelem folyt a Nem-

zeti Múzeumnál a tűz előlásaért. A Nemzeti Múzeumnál a harcok folya-mán három esetben keletkezett tűz. A tűzoltóknak ezeket sikerült el-fojtani. A negyedik esetben, októ-ber 25-én egy óra három perckor érkezett jelentés újabb tüzesetről. A Nemzeti Múzeumban ebben az időben komoly fegyveres harcok folytak. A tűzoltóknak kétszer

viszra kellett fordulnia és csak har-madik esetben sikerült megközelel-teni a helyszínt, elkezdeni a tűz ol-tását. A tűz elfojtása a déli örök-ban még folyt. A felbecsülhetetlen nemzeti értékre való tekintettel a tűzoltó parancsnokság utasította egy-ségséget a legnagyobb körültekint-ésre és óvatosságra. Kétsz délután-ra sikerült megközelelni a tüzet.

Mentj el fiám, járd be a körvidék falvait, meglátod minden futurás építkezit. Palotákat építenek. Ho-gyan? Egy vagon gabonára két má-za szóródási százeleket állapítanak meg. Hát hol szóródna annyi! A futurásnak szörődik! Nekünk 175 kíló csőveskukoricát kell ledolni 100 kíló májusli morzsolt helyett. Érde-kes, a mi padlásunkon 130—140 kíló csőves lead egy máza morzsolt-tat. A futurásán nem?...

vecionósának? De nem általánosí-totk!... M I T IRJAK MEG, ugyan mit hagytam ki? Azt mondják a parasztok, holnap folytatnának a szót. Folytassák! S hallgassuk meg öket! Hallgassuk meg, s ne titkoljuk el véleményüket. Mert mi a végső szó? Rákosi váltig féte, hogy meg-esszük a jövőnkét. Nos, hogy fel-tette? Paraszti viszonylatban hogy? Fáj a szívem, amikor leírom, hogy Bakonyásból, ebből a városoktól, územekől nagyon is távolos, igaz-zán ifjúdúl, megszögdzsági jellegű, csinos kis faluból az utolsó 10 év alatt több 15—35 éves fiatal van-örölk a jó világ reményében, és lett tanító, bűnökrata, munkás (ez utóbbiak 12), mint amonnyi fiatal az utóbbi 15 év alatt szület-lette!!! Szentiván példáját vegyem, hogy még jobban megdöbbsztek. Onnan nemcsak azért menekült az ifjúság, mert rossz volt általában gazdának, hanem azért is. mert rossz volt tsz-e parasztnak is. Nem mondom mást, még egyet: Bakonyásgon azt mondja minden paraszt, hogy az ideit kötelezettsége-nk eleget tesz. Sőt! Vállalni kíván-ják a budapesti és az országos káro-k helyreállításából reájuk háruló részt. De azt is akarják, hogy sebb, boldogabb életük legyen ezután... Szép is volt, jó is volt a 10 év-ében. De nem ezt hangoztattuk tük-ke? Százszor is ezt... Most már befejezem. S hogy meg-írnom mindent, a bakonyási dolo-gozó parasztnok 100 példányt kérnek az újságból. Ha egyszer rájuk van szó! Ígaz szó...

BIZUNK BENNETEK — BIZZA-TOK BENNÜNK!

Mit írjak meg, ugyan mit hagytam ki? Azt mondják a parasztok, holnap folytatnának a szót. Folytassák! S hallgassuk meg öket! Hallgassuk meg, s ne titkoljuk el véleményüket. Mert mi a végső szó? Rákosi váltig féte, hogy megesszük a jövőnkét. Nos, hogy feltette? Paraszti viszonylatban hogy?

A nép ítéléte

Tudjuk, szót emelnek Veszprém dolgozói, ha a tegnap nap egyik eseményéről hallgatunk. Élég volt a „kényes kérdésekből”, melyekről, ha nem szolt a sajtó, egyének hajlandók voltak meg nem történeken nyil-vánítani. Tudjuk, szólnak kell arról, hogy a veszprémi tüntetői ledöntök-t, öszitörték a Rákosi-, Sztálin-és Lenin-szobrokat, valamint a középü-letek homlokán uralkodó ótagú cáj-gepoktat, népköztársasági címereket. Talán vannak, akik megbotránko-ztak ezen. Talán a jelentő félük má-sok az íradat teleit miatt. Vagy ta-lán felvilágosatlansággal, művelet-lenséggel vádolnának némelyek. De ki? A népet? Szabad-e hibáztatni ezt. A veszprémiék a magyar jövő, a szabadság és függetlenség szent jelszavaival vonultak fel. Senki sem sajnálja a megbörtöl Rákosi-és Sztálin-szobrokat! A csillagok és Le-nin-egyik mellszobrászok tönkretételén voltak azonban, kik megbotránko-ztak. A proletáriuminternacionlizmus, a lenini eszmék, a kommunizmus ígaz harcunk utóéletét voltak meggyá-lírnak. Ehhez hozzá kell fűzni néháy magyarzó szót. A tömegnek — úgymond — külön lelke van. Szóval a szenvedély, az akarat, a tős nem az egyedek öszeg-ződéce arányában gyarapodik. Ez a nép a jogos követelések nagyobb ré-szének a kiegyéjtését márd-holnapra várja. A sok némaság, tett-vérás el-keseredettség, bosszú-vágyat is gyarapított. Valahogy úgy vagyunk

ezzel, mint Nylás Gyula hóhórk Fülemlő vesnének a madaraival. Az esős napokban gyúlt-gyúlt az éneköl-névadás, a mikor kiderült az ég, so-hasem énekelte dalba kezdte... Még valamit! Egyes fondorlatos sajnáthalansságok miatt annyit megny és annyit átok éret legszenteb-bőlünk is, hogy a nép undorral és utálattal gondol rájuk. Vajon a nép-köztársaság alkotmánya (amelynek a címeirett öszitörték a veszprémié)k valóság volt-e a mi hazánkban? Vaj-on az internacionalizmus politikájón (amit a csillag jeler) nem esett-e elég eszorb? Nem volt valóság... és százszor is eszorb esett...! Megmaradt az 1848—1918-as em-lékünk és a ligeti Lenin-szobor. Fz is a nép ítéléte. Egyezőval: megválo-gatta, kit tiszteljen. Mindenki vegye tudnivalúg, a nép maga választja meg példaképeit. A „La Barre — Dóza György” című cikkben Ady Endre így mondta ki: Válasszunk magunk-nak szimbólumot! Állítsunk szobrot Dóza Györgynek! Ha a franciáknak La Barre tesszett, nekünk Dóza tészott volt. Na nekik állítsunk szob-rot, ma öket tiszteljük: — a ménc-nek!

A nép az óróit, a nép nem gyer-ek: a nép eskis jól választat. Ha ledöntötte a Rákosi- és Sztálin-szob-rokat, esk fájg feleite he müvét: Állítsunk szobrot Dóza Györgynek! Kossuthnak, Adynak, Hajknak és a többieknek! (Jutász)

K I T ÁMOCATOTT AZ AL-LAM, ha nem a bürokráciát.

Friss hírek a megyéből

Tapolca

Tapolca lakossága ma délelőltől nemzetiszíni zászlók alatt, rendezett sorokban vonult végig a község utcáin. A felvonulók felszabadultan, lelkesen énekeltek a magyar nemzet himnuszát. A tapolcaiak nem éretek egyet azzal, hogy Magyarország szovjet tartomány legyen, s azzal sem, hogy szovjet csapatok vetődtek be a harcba Budapesten. A felvonulás után a résztvevők békés rendben visszatértek otthonaikba.

A kertaknak is megjött a kedvük

Parázs izzik a kertai dolgozó parasztek szívében is, amióta megtudták, hogy Nagy Imre elvtárs lett a Minisztertanács elnöke. Tapoltak örömmel, mert sokat várnak az új kormánytól. Várják, hogy könnyítsenek terheiken, adják meg végre nekik a termelési

kedvet, akkor majd megmutatják, mit tudnak a parasztek. S ezért bíznak Nagy Imre elvtársban. A községben sokat beszélnek, vitáznak, minden új hír hallatán és együtt éreznek mindazokkal, akik a békét, nyugalmat kívánják.

Függetlenséget...

— Békét akarunk — Függetlenséget — ezek a jelszavak hangzottak el a balatonfüredi dolgozók, munkások ajkáról is. Reggel gyülekeztek a hajógyárak, s a különböző vállalatok dolgozói, akik békés felvonulást rendeztek. Elmentek az 1848-as szabadságszoborhoz, ahol szolidaritásukat fejezték ki az ifjúság mellett.

Elsszavalták a Talpra magyar-t, és Kossuth nótákat énekeltek. Együttel követelték a város csillagok leszedését, helyette mindenütt kitűzték a magyar színű zászlókat. Még a délelőlt folyamán befejezték a tüntetést.

Bíznak az új kormányban

Soha ilyen izgalommal nem voltak a devoceri dolgozó parasztek, mint az elmúlt napokban. A rádiók naphosszat szólnak. Mindenkit érdekelnék a mai események. — Új út előtt állunk — hallani jobbról-balról is a véleményeket. — Nagy Imre a mi emberünk — mondják a parasztek.

Úrültek is, amikor megtudták a rádióból, hogy Nagy Imre a kormány vezetője. Nagy figyelemmel halgatták Nagy Imre elvtárs néphez intézett szövegét. Az arca kismillat, most már csak arra várnak, hogy Budapesten legyen nyugalom és béke.

Pápai Textilgyár

A Pápai Textilgyárban a péntek délelőti műszak utolsó órája lázas izgalomban telt. A Szóvő II-ből jött át küldetés. A Szóvő I. területén lévő részünkhelyben tartottak gyűlést, s összefoglalták az üzem dolgozóinak részben helyi, részben országos jellegű kívánásait.

Követelik, hogy néhány személyt távolítsanak el az üzemből, illetve váltssanak le jelenlegi beosztásából.

A pártbizottság még pénteken összeült, hogy a munkásoknak ezt a jogoknak tartott követelést teljesítsék.

A saját üzemüket érintő követeléseikön túl a textilgyári munkások hangot adtak alábbi kívánásaiknak is:

A szovjet csapatok szüntessék be Budapesten a harcot és hagyják el az ország területét, azonkívül hatálytalansítsák a statáriumot. A Pápai Textilgyár dolgozói bíznak a kormányban.

A szentéri harmad beszél

A November 7 Erőmű turbináinak dábörgése most megnyugtatóan hat. Termélnék. Az üzem valamennyi részlegében mintha még jobban igyekeznének a dolgozók, ezeket a nagy eseményeket hozó napokban, mint máskor. Az első néhány szó után meg lehet állapítani, hogy aggodnák Budapesten. Mégis a változásokról beszélnek itt is, ki esendesebben, ki nagyobb hanggal, de egyaránt bizakodva. Mit mondanak a szentérik? Tamás László és Balogh László a harmad vezetői. Amíg a brigádok felé haladunk és a vélemények felől érdeklődünk, Tamási elvtárs kezdi el a beszédet.

— Bizonytalanok vagyunk, de ez érthető is. Naponta olyan, változások történnek, amelyek nem vagyunk képesek figyelemmel kísérni. Tegnapelőtt még megerősítették Gerő Ernőt a KV. első titkári tiszttségébe, azután pedig felmentették. Ezek után nem esed, hogy nem tudjuk mit hoz majd a holnap. — Itt ablahagyja, mert a vagonvívő brigád tagjai is körénk sorogtak. Látszik az arcon, hogy beszélnek nekünk. De még a fontolgatás is látszik. Pfeiffer József, az egyik idős brigádtag mégis elkézd.

— Súlyos liha történt. Nem kellett volna annak a sok fiatalnak meghalni. Meg a családapaiknak sem. — Bizony meglehetősen volna előzni — szól közbe Járás György. Hogyan? — Ha teljesít mindazt, amit a munkásoktól kíván, ha Gerő Ernőt három nappal előbb menik fel, Nagy

Imrét pedig két nappal előbb teszik meg a Minisztertanács elnökének.

— Csúpnán ebben látják az okokat? — Nem kérem — szól aztán a saját, meg a többiek ruhájára mutat, így folytatja: Ezekben. Rongyosak a munkaruháink, s az ígértéket, amelyek után nem következett a tett. — Amiből végre elég volt — kapcsolódik be Szonyi János is. Hát igen. Meg kellett volna előbb halgatóni, mi fáj a népnek. De nem hallgattak meg és még a hibák feltárása után is tülháltak. Maga a Központi Vezetőség is — folytatja Benez János.

— Nem Kelot, hanem Nyugat felé kellett volna nekünk orientálódni — hőkli ki hirtelen valaki. A többiek azonban egyszerre hurrogják le. — Mit nem beszél. Van nekünk mindeval, csak engedjenek a magunkéval úgy gazdálkodni, ahogyan azt sokan, valamennyien kívánjuk. Minden állammal barátságot kell tartanunk, de olyan barátságot, ami megfelel a dolgozóknak, az egész ország érdekeinek is.

— Bizunk, Nagy Imre elvtárs, ígéretet tett az 1953-as program végrehajtására, Kádár János elvtárs személye és a KV. már most bevállalt új tagjai adják meg az alapot ehhez. A párt vezessen továbbra is, hogy a hitelték közösen a munkások, a dolgozók tümegei véleményeinek, javaslatainak érvényesítésével javítsuk ki, és így léssunk a feladatok végrehajtásához. Mert akkor végre is hajjuk. — Bizakodó szavak, a közös alkotás, a szebb életet, a jövőt jelentő szabadság.

Vér nélkül!

Munkások, parasztek és sok, sok fiatal... Nézem őket s szívemben valami nagy örömmé oldódik régi, unalmas történelemöröm ezernyi század adala.

Most történelem vagyunk! A lobogó szemeke fénye a lapokra betüket éget. Irjuk a jövőt.

Szép legyen! — Csodaszép. Ézasan dobolt szívünk, a vértünk lüktesse gyermekmosollyá ezeknek a napoknak az izgalmat!

Agyunk, szívünk egymással vitatkozik. Jd lenne valami szép csodét csinálni. — Behegeszteni mindenben. Letörölni minden könynyet. A kis ablakoknál annyit fizetni, amiből telik élni, amiből még néhány órányi mosolyra is telik. Ez a szívünk. Az így akarja.

Az agyunk, ez a két kegyetlen gyémánt-csúcs pedig forog, forrong, lázad, s valóságga közbürről a legszzebb vágyakat.

A nagy kokárdás ünnepre hétköznapok jönnek. A tapsra és a nőtára munká.

De csak józanul! Inkább az agy. Az a jobb tanácsadó. Szívünk csodás nagy hatalma öntsön szabadságot a világra. Számúzza az olcsó frázisokat. Minden hazugságot.

De ezután az agy. Belátás, józanság. Csak így haladhatunk! — A kis ablakoknál holnap is kevés lesz a bér, s a munkáslakásokban több öröm is elkélne. De hagyjunk! Úgy higgyünk, akkora legyen a bizalmunk, mint még soha. Most mi vagyunk az élet. Most mi vagyunk a történelem.

Munkások, parasztek, drága fiatalok... A holnap is mi vagyunk. Szürkén és egyszerűen és munkában, de az is mi vagyunk. Szükség van mindenkire. Szívre, agyra, nagy-nagy építő akaratra.

Vigyázzatok! Az élet a fontosabb. A szabad élet! Ez az ünnep jó, de ez után az ünnep után a hétköznapok a fontosabbak.

Ne éljete! Egy csepp magyar vér se hulljon feleslegesen!

Koronczay Emil.

Pápa

Simon István, a pápai tanács oktatási osztályvezetője mondja:

— Pápan is nagy érdeklődéssel figyelik a pesti eseményeket mind a diákok, mind a felnőt lakosság, s várják a Központi Vezetőség rádiónyilatkozatát.

Az iskolában rend, fegyelmezettség van, zavartalanul folyik a tanítás, de a rádió felhívást megérte szívele örög, fiatal diákok, felnöttek, vasutasok, honvédek kivétel nélkül nemzetiszíni szalagot tűztek kabátjukra, sapkájukra.

A szerkesztőbizottság közleménye

A Veszprém megyei Népiújság Szerkesztőbizottsága közli, hogy a megyei pártbizottság a veszprémi újságrólk javaslatára Slavovics Zoltán felelős szerkesztőt leváltotta.

A Népiújság szerkesztését új tagokkal kibővült szerkesztőbizottság vette át.

VESZPRÉM MEGYEI NÉPŐJSÁG

A Veszprém megyei Hazafias Népfront napilapja

Szerkesztő: a szerkesztőbizottság

Felolós kiadó: Lóránd Imre.

Terjesztők: a Megyei Postahivatal Hírlaposztálya és a hírlap-kézbesítő postahivatalok. Előfizetés: postahivataloknál és kézbesítőknél. Havi előfizetési díj: 11 forint.

MNB engedélyszám: 01 095 066-107. Veszprém megyei Nyomda Vállalat. Felolós vezető: Steitzer Ferenc.

VILLANÁSOK...

Ejszaka. A köd unalomba olvasztja a lázokat. Itt-ott kímpa fénye villan, s a 12 éves hamu alatt parázslanak a szívek. Dobogásuk induló.

Az általános gimnázium folyosóján szőszmötöknek.

— Ró ne cseppentsd!... Ferde!... Pirosat... Elég! — Hol a zöld?

Csend. Elsurannak a pusmogók. Mi volt?

A forradalom egyik hősteve. Kossuth címet festettek. Mindenki gyönyörködjön benne. Ott van az Általános Gimnáziumon. Éjjel készült. Südében. Nem szabályos. Mégis ez a legszebb.

Kovács néni mindig csak panaszkodott. Vékony, síptó hangja sose volt erőlyes. Hol zsr hiányzott, hol ágvnemű. Mäskor a cipő volt lyukas és bizony a zsebében nem volt egyetlen garas... így aztán Kovács néni mindig panaszkodott.

Pénteken reggel nem állt az utcai kútnál. Nem sirt a hangja: mit is főztek.

Persze fél. Biztos. Egy ilyen síros hangú öregasszony...:

Kik játszottak legjobban a megyei I. o. labdarúgó bajnokság utolsó fordulójában?

A megyei I. o. labdarúgó bajnokság utolsó fordulójában a V. Haladás — Füzös és a Bf. Vasas-V. Törökves mérkőzést kivéve nem volt különösebb jelentősége a mérkőzéseknek, mert hiszen a bajnok címe soha a balatonfüredi találkozóan dőlt el. Az utolsó fordulóban a mérkőzések általában a közepes színvonalon mozogtak, egyéni teljesítménybeli kiemelkedő játékok is csak kevés labdarúgótól láthatunk. Ezúttal a középhátvédék és a kapusok tettek ki magukért, míg a balfedezetek és a jobb szélsők „leamaradtak”. Tudósítónk javaslatait alapján a két csapatot így állítjuk össze:

Az első csapat: Valda (Várp.) — Kéjádi (Várp.), Martos (Inota), Molnár (P. V.), Modrovics (V. Hal.), Hógyész (V. Hal.) — Házli (P. Bás.), Vámos I. (P. V.), Horváth (V. Hal.), Hegedüs (Füzös), Jakabfi (Inota).

A tartalékoscsapat: Horváth II. (Füzös) — Kovács II. (V. Hal.), Böröcz (V. Hal.), Protár (Keszth.), Aladi I. (Csinger), Szalkaly (P. V.) — Miklós (Inota), Szandi (V. Ep.), Orbán (P. V.), Ball (P. Bás.), Csurgál (P. Bás.).

Dicsőretek érdemelnek: Balla, Pécz (Füzös), Doros, Müller (Várp.), Magyar I. Péni I. (Keszth.), Főczán, Bauer (V. Vas.), Varga, Csánitz (Ajka), Nyiga (P. V.), Hujber, Kravják (Csinger), Podtőcz, Pécz (V. Ep.), Gellért, Györi (Dudar), Czobor, Szabó S. (P. Bás.).

KIK A LEGEREDMÉNYESEBB CSATÁROK

Az 1956. évi megyei I. o. labdarúgó bajnokság a V. Törökves—Ajka mérkőzést kivéve végetért. A bajnok cívetben az alább felsorolt játékosok bizonyultak a legeredményesebb csatároknak:

A felnőttelnél 28 gólos: Hegedüs (Füzös), 24: Kocsis (Füzös), 23: Ball (P. Bás.), 20: Rupert (V. Vasas), 19:

Istenem! — de szégyenlem magam! — Atya Isten!

Kovács néni zászlót vitt a tüntetők között: Ruszki mars ki!

A hangja se síplott. Erélyes volt Dátor. Úgy látszik, ő is megráulta.

A Keszthelyi Mezőgazdasági Akadémia körül szovjet páncélosok állnak. A pillanat szörnyű. A feszültségben eszerszeres munkára hajszolt agyak élet-halál felet döntenek.

A kőrményi utcákból traktor dohogás hallatszik. Néhány perc, s minden tankkal szemben egy-egy traktor áll.

Üthenger és gyűfásdoboz! — Megörültek ezek a kokárdás keszthelyi traktorosok? — Mit akarnak?

A tankok nyílásain izzó szemek villannak. — Szégyenlősen feldübörögnek a tankok motorjai.

Gyűzték a traktorok. — Elvonálnak a páncélosok.

A veszprémi vár előtti téren óriási tömeg. A húzakon nemzeti zászló. Az épületeken Kossuth címer.

Elmarad a Veszprémi Haladás—Hallei Winesschaft SC találkozó

A Veszprémi Haladás SK és a Hallei Winesschaft SC vezetők között történt megbeszélés értelmében a német csapat veszprémi vendégszerzésére későbbi időpontban kerül sor. A két sportkör az új időpontban még nem állapodott meg.

Később kezdődnek az I. o.-ba jutásért folyó osztályozó mérkőzések

A megyei TSB közlése szerint az I. o. bajnokságba jutásért folyó osztályozó mérkőzések október 29-án, vasárnap még nem kezdődnek meg. A sorsolás érvényben maradt, az osztályozó új időpontjáról a megyei TSB értesíti a csapatokat.

A Veszprémi Törökves—Ajka Szikra mérkőzést nem játszották le esztörtökön. A mérkőzés új időpontját később állapítják meg.

A hétvégi sportműsorról

A megyei TSB közlése szerint az október 28-ra, vasárnapra kiisorsolt bajnoki versenyeket és mérkőzéseket nem rendezik meg. Ezek a versenyek később megállapított időpontban kerülnek lebonyolításra. Így többek között elmarad a megyei tornaverseny és a középiskolais kispályás kézilabda bajnokság megyei döntője is.

Apróhírdetéseik

KERESÜNK zöldszékertészt azonnali belépésre. Várúsmező TSZ Tapolca

ELADO beklültzhető 2 szoba, konyha, pince, kertés család ház. Veszprém, Bajcsy-Zs. u. 52. szám alatti.

KERESKEDELEMENBEN jártas férfi dolgozót felvesz az Eszakudunántúli Papírfértékesítő Vállalat veszprémi lelakata. — Irásbeli jelentkezés: Eszakudunántúli Papírfértékesítő Vállalat Kézpontja, Győr, Czuczor u. 3.

AZONNALI BELEPÉSRE KERESÜNK KOMUVEs, ACS, VASBETONSZERELŐ, KUBIKOS SEGEDMUNKAS

DOLGOZÓKAT. Munkásszállást, napi háromszori étkeztetés biztosítunk. Jelentkezni lehet az E. M. 4. sz. Mely-épitő Vállalat AJKA, PÉTFURDOI, VÁRPA, LOTAI, BALATONFUZŐI, BAKONYBELI, KEKIKUTI építészvezetőségeken.